

ЕНІОАНАТОМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ЧАКР

Вперше у світі дається еніоанатомічна характеристика основних чакр

Ключові слова: *основні чакри; основи каналів; інформаційно-енергетична основа філогенетичного, онтогенетичного та еволюційного розвитку людини; анатомічна подібність; морфологічна відмінність; інформаційно-енергетична подібність і відмінність; функціональна автономність; багаторівнева інтегральність; морфофункціональні стани; топографічно-функціональні стани; інформаційно-енергетичний вплив.*

Впервые в мире представлена эниоанатомическая характеристика основных чакр

Ключевые слова: *основные чакры; основания каналов; информационно-энергетическое основание филогенетического, онтогенетического и эволюционного развития человека; анатомическая подобность; морфологическая различность; информационно-энергетическая подобность и различность; функциональная автономность; многоуровневая интегральность; морфофункциональные состояния; информационно-энергетическое влияние.*

For the first time in the world enioanatomic characteristics of basic chakras is introduced.

Key words: *basic chakras; channels bases; informational and energetical basis of phylogenetic, ontogenetic and evolutionary development of human; anatomic similarity; morphologic diversity; informational and energetical similarity and diversity; functional autonomy; multi-level integrality; morphofunctional conditions; topographic-functional conditions; informational and energetical influence.*

Продовження з випуску 43-58

Актуальність. Все, що написано більше як за 7 тисяч років про основні чакри не пояснює їх анатомії. Навіть наука 20-го і початку 21-го століття не приступила до всебічного і комплексного дослідження анатомії основних чакр, особливо функціональної анатомії, динамічної анатомії та еніоанатомії чакр, незважаючи на те, що за останні десятиріччя про чакри, як структури тонкоматеріальних тіл людини, написано найбільше книг. Слово «чакра» стало відомо переважній більшості людей.

Аналіз світової літератури дозволяє стверджувати, що:

- анатомія основних чакр не є досліджена і залишається невідомою їх структура, внутрішня архітектоніка, функціональні і топографічно-функціональні режими, функції, функціональні діапазони електромагнітного спектра, адаптаційні і компенсаторні можливості;
- є невідоме значення кожної чакри для філогенетичного, онтогенетичного та еволюційного розвитку людини, морфогенезу її фізичного тіла, клітин, органів і систем організму;
- невідомими залишаються співвідношення режимів функціонування чакрових конусів однієї чакри і між різними чакрами і при автономних та інтегральних інформаційно-енергетичних взаємообмінах і забезпеченнях функціонування фізичного тіла, тонкоматеріальних тіл і людини в цілому;
- ніколи не досліджувались голографічні, структурні і функціональні інтеграції чакр;
- маловідомим залишається інформаційно-енергетичний вплив кожної чакри на біотичний, соціальний, психічний, духовний, псі-феноменальний, інформаційно-енергетичний електромагнітний та божественний розвиток людини;

- абсолютно невідомим є інформаційно-енергетичний вплив чакр на розвиток і вдосконалення тонкоматеріальних тіл і їх структур;
- невивченим є співвідношення в чакрах інформацій, мікрочасток, світла і енергій людського, земного, космічного і божественного походження з минулого, сучасного і майбутнього часу і невідомим є, як ці співвідношення впливають на розвиток людини;
- залишаються без уваги процеси творення чакрами інформаційно-енергетичних субстанцій та життєвих інформаційно-енергетичних біоплазм з мікрочасток, інформацій, світла і енергій поглинаємих ними з інформаційно-енергетичних полів середовища.

Цей перелік можна продовжувати і далі, але це не зменшить гострий недостаток анатомічної інформації про чакри. Тільки дослідження і пояснення визначених проблем будуть вимагати від дослідників кропіткої еніоанатомічної праці протягом декількох сторіч. Треба добре усвідомити, що сьогодні проблематичним залишається практично-методичне використання чакр у навчально-виховному процесі педагогіки, еніопедагогіки та духовної педагогіки; у процесі психічного, еніопсихічного і ПСІ-феноменального виховання, навчання, розвитку і тренування людини технологіями психології, еніопсихології і духовної психології; у процесі лікування, реабілітації, регенерації і рекондиції людини технологіями медицини, валеології, психіатрії та еніопсихології і у процесі реалізації здорового способу життя.

Навіть прості анатомічні запитання про чакри обертаються складними проблемами. Наприклад, є відомо, що основних чакр є 7, і ніколи ніким не було аргументовано та не були наведені докази чому 7, а не 9 чи 21. Ніколи не були вказані анатомічні та функціональні критерії, по яких можливо було би визначити, що та або інша чакра є основною. На перший погляд це виглядає малозначимим питанням – скільки одно тонкоматеріальне тіло людини має чакр? Якщо ж врахувати те, що не тільки технології розвитку основних чакр, тонкоматеріальних тіл людини, але і аналіз, оцінка та визначення фізіологічних, психічних, еніопсихічних, псі-феноменальних, духовних, інформаційних, енергетичних та інших характеристик, властивостей, особливостей, функцій і функціональних можливостей людини закладений на семи основних чакрах. Стає зрозумілим, що правильне визначення кількості основних чакр набуває надзвичайно великого значення, як і усі еніоанатомічні теми і питання щодо чакр.

Визначена актуальність обумовила еніоанатомічне дослідження основних чакр.

Спеціалісти всіх країн світу, враховуючи інформаційно-енергетичну і функціональну значимість, з усієї кількості чакр до основних відносять муладхару, свадхістхану, маніпуру, центральну (анакату), вішудху, аджну і сахасрару чакри. Ґрунтуючись на анатомії тонкоматеріальних тіл (ТМТ), до основних необхідно також віднести серцеву, коричневу (антисвіту), медулярну, камешвара-камешвари і магатму чакри. Анатомія ТМТ показує, що всі ці чакри більшістю своїх мікроканалів беруть участь у будові основ сушумни, меруданди, іди, пінгали, лівого і правого зіркових каналів. Без цих чакр не може відбуватися утворення сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, інтеграція інформаційно-енергетичних каналів у систему інформаційно-енергетичних каналів і повноцінне інформаційно-енергетичне забезпечення розвитку людини. Муладхара, свадхістхана, маніпура, центральна, серцева, вішудха, аджна, медулярна, камешвара-камешвари, сахасрара і магатма чакри своїми мікроканалами спільно з оболонковими мікроканалами внутрішніх і зовнішніх оболонок усіх ТМТ будують основу сушумни, а життєво важливі і функціонально забезпечувальні чакри будують додаткові структури сушумни (мал. 1).

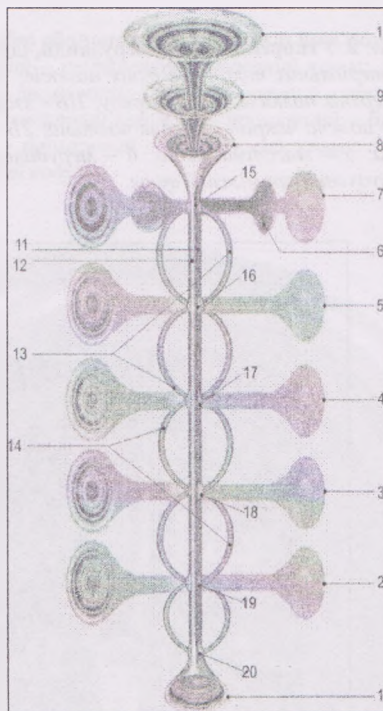
Медулярна чакра своїми мікроканалами спільно з оболонковими мікроканалами внутрішніх і зовнішніх оболонок усіх ТМТ будує основи меруданди, іди та пінгали, а муладхара, свадхістхана, маніпура, центральна, серцева, антисвіту, вішудха, аджна, камешвара-

камешвари, сахасрара і магатма чакри будують додаткові структури меруданди, іди та пінгали (мал. 1, 2).

Серцева чакра своїми мікроканалами спільно з оболонковими мікроканалами внутрішніх і зовнішніх оболонок усіх ТМТ будує основу лівого зіркового каналу, а решта основних чакр, життєво-важливі і функціонально-забезпечувальні чакри будують додаткові структури лівого зіркового каналу (мал. 3).

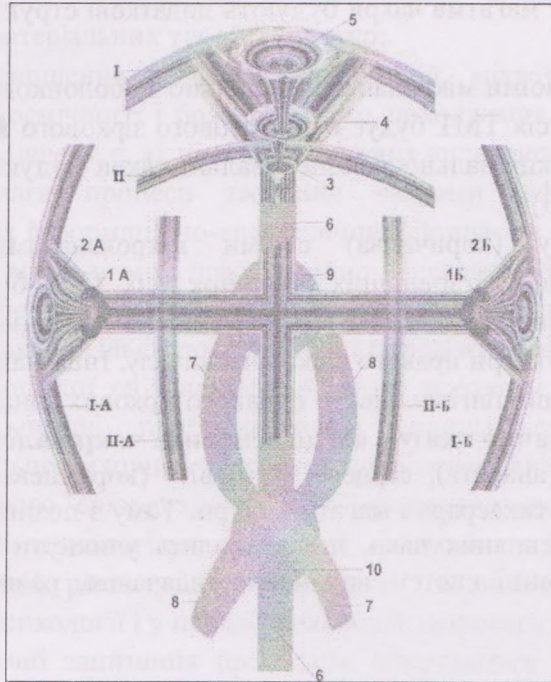
Чакра антисвіту (коричнева) своїми мікроканалами спільно з оболонковими мікроканалами внутрішніх і зовнішніх оболонок усіх ТМТ будує основу правого зіркового каналу, а решта основних чакр, життєво-важливі і функціонально-забезпечувальні чакри будують додаткові структури правого зіркового каналу. Інші чакри не можуть утворити основи сушумни, меруданди, іди, пінгали, лівого і правого зіркових каналів (мал. 3).

Анатомія ТМТ однозначно вказує, що до основних чакр належать: муладхара, свадхістхана, маніпура, центральна (анахата), серцева, антисвіту (коричнева), вішудха, аджна, медулярна, камешвара-камешвари, сахасрара і магатма чакри. Тому з позиції анатомії правильно говорити не про 7, а про 12 основних чакр, що дозволить уникнути методологічних і методичних помилок у розпрацюванні систем виховання, навчання, розвитку, лікування і реабілітації людини.

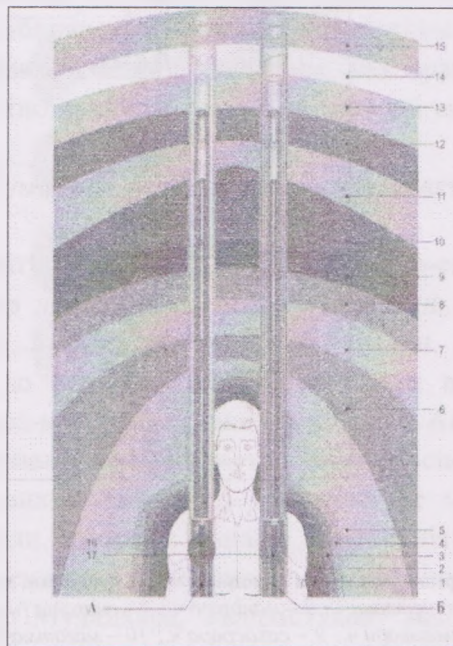
Мал. 1. Структурна композиція основних чакр, сушумни, меруданди іди та пінгали:

1 – муладхара чакра (ч.); 2 – свадхістхана ч.; 3 – маніпура ч.; 4 – анахата (центральна) ч.; 5 – вішудха ч.; 6 – медулярна ч.; 7 – аджна ч.; 8 – камешвара-камешвари ч.; 9 – сахасрара ч.; 10 – магатма (Бога) ч.; 11 – сушумна; 12 – меруданда; 13 – іда; 14 – пінгала; 15 – верхній аджновий анастомозний вузол; 16 – вішудховий проміжний вузол; 17 – центральний проміжний вузол; 18 – маніпуровий проміжний вузол; 19 – свадхістхановий проміжний вузол; 20 – нижній муладхаровий анастомозний вузол.

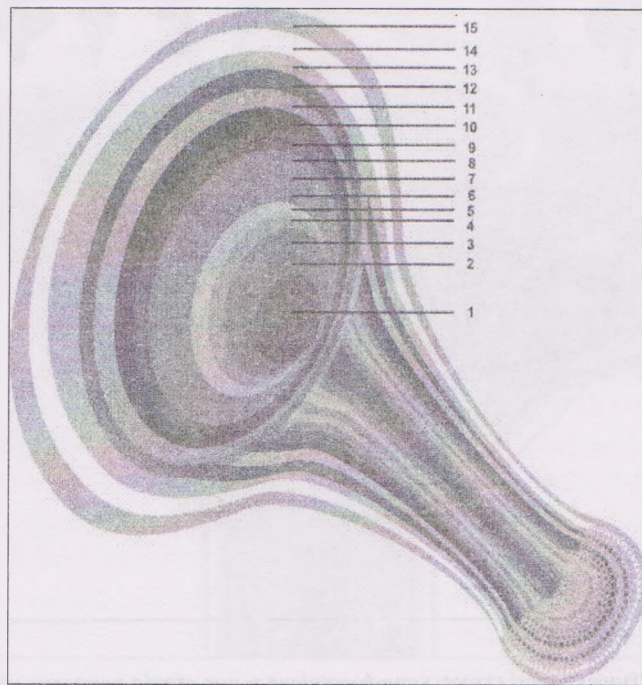
Мал. 2. Утворення основ меруданди, іди та пінгали:

I, IA, IB – зовнішні оболонки тонкоматеріальних тіл; I – верхніх полюсів; IA – спереду; IB – ззаду; II, II-A, II-B – внутрішні оболонки тонкоматеріальних тіл; II – верхніх полюсів; II-A – спереду; II-B – ззаду; 1A – медулярна чакра – передня частина; 1B – медулярна чакра – задня частина; 2A – аджна чакра – передня частина; 2B – аджна чакра – задня частина; 3 – камешвара-камешварі чакра; 4 – сахасрара чакра; 5 – магатма чакра; 6 – меруданда; 7 – пінгала; 8 – іда; 9 – верхній медулярний аджновий анастомозний вузол; 10 – вішудховий проміжний вузол.

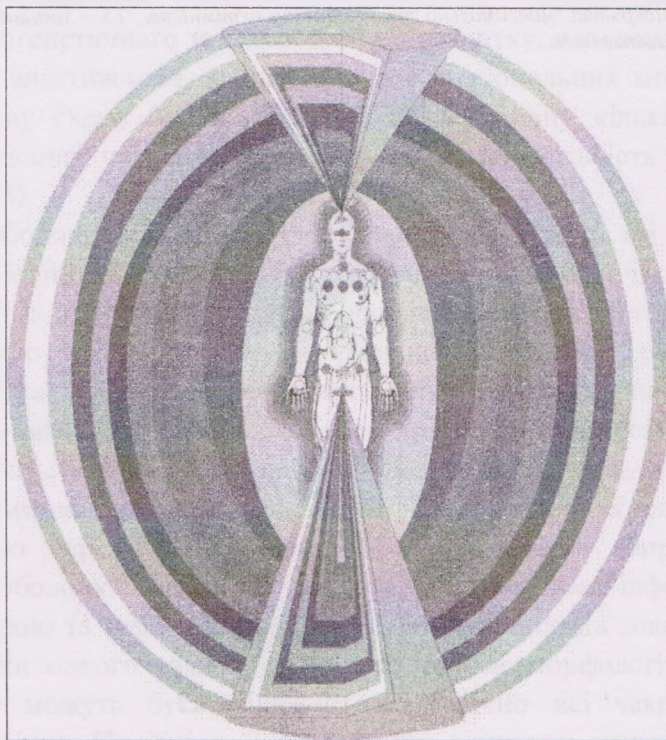
Мал. 3. Верхня частина зіркових каналів:

A – правий зірковий канал; Б – лівий зірковий канал; 1 – червоне (фізично-енергоінформаційне) тіло; 2 – світлосяюче червоне (додаткове фізично-енергоінформаційне ЦІС) тіло; 3 – оранжеве (етеричне) тіло; 4 – світлосяюче оранжеве (додаткове етеричне ДІС) тіло; 5 – жовте (астральне) тіло; 6 – зелене (ментальне) тіло; 7 – світлосяюче зелене (додаткове ментальне ФІС) тіло; 8 – блакитне (кармічне) тіло; 9 – бірюзове (додаткове кармічне ГІС) тіло; 10 – синє (інтуїтивне) тіло; 11 – бузкове (додаткове інтуїтивне АІС) тіло; 12 – фіолетове (Душі – Божої Матері) тіло; 13 – рожеве (духовності – Ісуса Христа) тіло; 14 – біле (Духа Святого) тіло; 15 – золоте (магатма – Бога) тіло; 16 – чакра антисвіту (коричнева); 17 – серцева чакра.

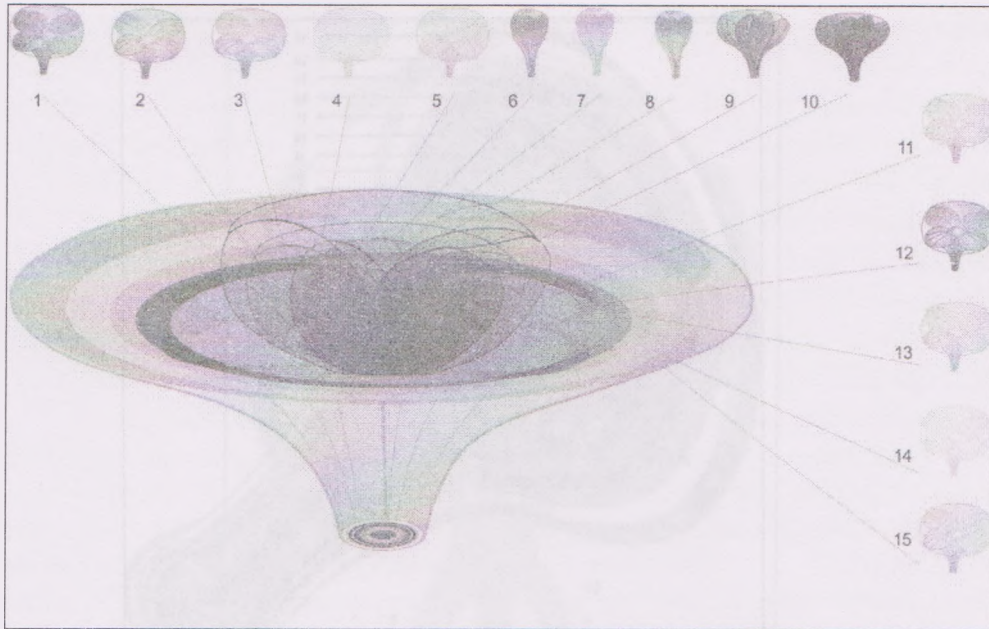

Мал. 4. Основна чакра (без оболонок, з горизонтальним розрізом верхини):

1 – внутрішній – червоний конус; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус; 3 – проміжний – оранжевий конус; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус; 5 – проміжний – жовтий конус; 6 – проміжний – зелений конус; 7 – проміжний – світлосяючий зелений конус; 8 – проміжний – блакитний конус; 9 – проміжний – бірюзовий конус; 10 – проміжний – синій конус; 11 – проміжний – бузковий конус; 12 – проміжний – фіолетовий конус; 13 – проміжний – рожевий конус; 14 – проміжний – білий конус; 15 – зовнішній – золотий конус.

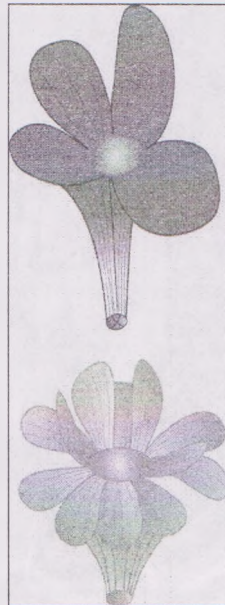

Мал. 5. Локалізація чакрових конусів чакр у зовнішніх відділах тонкоматеріальних тіл людини

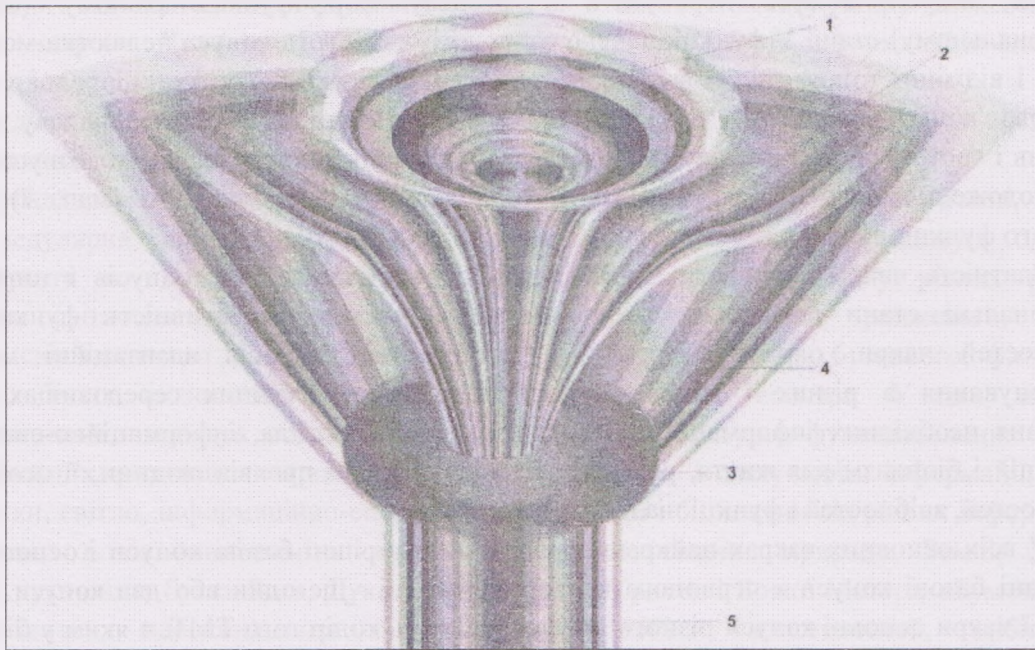
Мал. 6. Різновидності структурно-функціональних станів чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 4 – проміжний, світлосяючий оранжевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 6 – проміжний конус – зелений, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 7 – проміжний – світлосяючий зелений конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 8 – проміжний – блакитний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 9 – проміжний – бірюзовий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 10 – проміжний – синій конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 11 – проміжний – бузковий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 12 – проміжний – фіолетовий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 13 – проміжний – рожевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 14 – проміжний – білий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 15 – зовнішній – золотий конус, відкритий, максимальна функціональна активність.

Мал. 7. Топографічно-функціональні стани пелюстків чакрових конусів чакр:

верхній — чотирьопелюсткового чакрового конуса; нижній — дванадцятипелюсткового чакрового конуса.

Мал. 8. Аджново-медулярна чакрова структура:

1 — аджна; 2 — оболонкові мікроканали зовнішніх оболонок тонкоматеріальних тіл, які утворюють структуру аджни чакри; 3 — медулярна чакра; 4 — оболонкові мікроканали зовнішніх оболонок тонкоматеріальних тіл, які утворюють структуру медулярної чакри; 5 — вершини аджни і медулярної чакри.

Основні чакри — це чакри, які своїми мікроканалами будують основи сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, беруть участь у будові основ меридіанів, функціональними активностями створюють інтегральну інформаційно-енергетичну основу філогенетичного, онтогенетичного та еволюційного розвитку, вдосконалення і прояву людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей та функціональних можливостей. Усі основні чакри мають однакову схему будови, подібну форму, рівну кількість, однаковий колір і послідовність розміщення чакрових конусів, але різну кількість чакрових пелюстків і мікроканалів (мал. 4, 8).

У зовнішніх оболонках ТМТ розміщуються основи чакри, які орієнтовані у зовнішнє середовище (мал. 5). Зовнішні оболонки ТМТ утворюють оболонки чакрових конусів. Зовнішня оболонка одного ТМТ в одній чакрі утворює оболонку тільки одного чакрового конуса, яка є зовнішньою поверхнею чакрового конуса. Оболонки чакрових конусів зберігають форму конусів, не перешкоджають зміні морфофункціональних (структурно-функціональних) станів основ чакри, функціональному збільшенню діаметра основи конуса, переміщенню, швидкій зміні кутів положень, коливанням і вібрації пелюстків конуса, допомагають зменшенню функціонального діаметра основи конуса шляхом перетворення енергії потенційної сили деформації в енергію переміщення пелюстків у зворотному напрямі — до початкового положення. Через оболонки чакрових конусів відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін між чакрою та інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища. В одній чакрі пелюстки одного чакрового конуса анатомо-морфологічно подібні, а в різних чакрових конусів — можуть бути відмінні. Анатомічно всі чакрові конуси подібні, а морфологічно — відмінні. Подібність і відмінність чакрових конусів присутня і в складі інформаційно-енергетичних матерій, які беруть участь у будові конусів. Анатомічна подібність, морфологічна відмінність, подібність і відмінність інформаційно-енергетичних матерій конусів обумовлюють цілісність багаторівневої структури чакри, структурну і функціональну автономність і багаторівневу інтегральність кожного чакрового конуса. При функціонуванні

чакри її конуси можуть перебувати у різному морфофункціональному (структурно-функціональному) стані. У функціонально активного чакрового конуса пелюстки можуть мати подібні і відмінні топографічно-функціональні стани. Переважно у функціонально активного чакрового конуса пелюстки займають однакове положення, мають однакову амплітуду коливань і частоту вібрацій (мал. 6). У деяких випадках пелюстки чакрового конуса займають різне положення, мають різну амплітуду коливань і частоту вібрацій (мал. 7). Причини подібного функціонування невідомі.

Здатність чакри змінювати морфофункціональні стани основ конусів і топографічно-функціональні стани пелюстків забезпечують необмежену варіативність функціональних можливостей чакри, окремих її конусів і пелюстків, широкі адаптаційні можливості функціонування в різних і мінливих інформаційно-енергетичних середовищах з метою отримання необхідних інформацій, мікрочасток, енергій, світла, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм для життя, розвитку, вдосконалення і проявів людини, її особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей.

У всіх основних чакрах найкраще розвинені внутрішні базові конуси і основні конуси. Внутрішні базові конуси – червоного кольору. Основні – це один або два конуси. У кожній основній чакри основні конуси різного кольору і мають колір того ТМТ, з яким у більшій мірі інформаційно-енергетично і функціонально взаємозв'язана основна чакра. Кожна чакра має тільки один базовий конус, а основних конусів може мати один або два. Тільки у муладхари чакри внутрішній конус є одночасно базовим і основним конусом, а у магатми чакри зовнішній конус є основним. У решти основних чакр до основних конусів належать один або два проміжні чакрові конуси. Муладхара чакра має два основні чакрові конуси, перший – червоного, а другий – світлосяючого червоного кольору, які належать до червоного і світлосяючого червоного ТМТ. Свадхістхана чакра має два основні чакрові конуси: 3-й – оранжевого і 4-й – світлосяючого оранжевого кольору, які належать до оранжевого і світлосяючого оранжевого ТМТ. Маніпура чакра має один основний, 5-й чакровий конус – жовтого кольору, який належить до жовтого ТМТ. Центральна (анаката) чакра має два основні чакрові конуси: 6-й – зеленого і 7-й – світлосяючого зеленого кольору, що належать до зеленого і світлосяючого зеленого ТМТ. Вішудха чакра має два основні конуси: 8-й – блакитного і 9-й – бірюзового кольору, які належать до блакитного і бірюзового ТМТ. Аджна чакра має два основні конуси: 10-й – синього і 11-й – бузкового кольору, що належать до синього і бузкового ТМТ (мал. 8). Серцева чакра має один основний конус, 12-й – фіолетового кольору, який належить до фіолетового ТМТ. Камешвара-камешвари чакра має два основні чакрові конуси: 12-й – фіолетового і 13-й – рожевого кольору, що належать до фіолетового і рожевого ТМТ. Сахасрара чакра має один основний чакровий конус, 14-й – білого кольору, який належить до білого ТМТ. Магатма чакра має один основний, 15-й чакровий конус – золотого кольору, що належить до золотого ТМТ.

Основні конуси, порівняно з іншими чакровими конусами, краще розвинені, інтенсивніше функціонують, довше перебувають в активному функціональному стані, поглинають і вилучають значно більші об'єми інформацій, мікрочасток, енергій, світла, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм.

У коричневій (антисвіту) і медулярній чакрах не можна виділити переважний розвиток одного або двох чакрових конусів, які були б основними і належали до конкретного ТМТ. Чакра антисвіту має 13 чакрових конусів, а не 15, оскільки відсутні чакрові конуси білого і золотого тін. Функціональна активність чакри антисвіту приносить у більшій мірі негативні, ніж позитивні наслідки для людини. В процесі розвитку чакра антисвіту поступово змінює свою структуру. Зміна супроводжується формуванням білого і золотого чакрових конусів. Наявність білого і золотого чакрових конусів свідчить про закінчення еніоанатомічної трансформації чакри до еніоанатомічної норми основних чакр і суттєву зміну її антидуховного інформаційно-

енергетичного змісту на зміст Духовності Землі. З цього моменту чакру антисвіту краще називати чакрою Духовності Землі. Людина отримує нові інформаційно-енергетичні можливості свого розвитку, особливо духовного і ПСІ-феноменального.

Медулярна чакра функціонує в рубіновому діапазоні електромагнітного спектра, і її функціональна активність позитивно впливає на людину.

Муладхара, свадхістхана, маніпура, центральна, серцева, Духовності Землі, вішудха, аджна, медулярна, камешвара-камешвари, сахасрара і магатма чакри можуть одночасно функціонувати в одному структурно-функціональному режимі або у різних режимах: червоного, світлосяючого червоного, оранжевого, світлосяючого оранжевого, жовтого, зеленого, світлосяючого зеленого, блакитного, бірюзового, синього, бузкового, фіолетового, рожевого, білого і золотого діапазонів електромагнітного спектра. У цих діапазонах електромагнітного спектра основні чакри при різних структурно-функціональних станах і функціональних режимах чакрових конусів поглинають і вилучають інформації, енергії, мікрочастки, світло, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від різних інформаційно-енергетичних полів зовнішнього середовища, людей, тварин, природи, Землі, біосфери, Космосу, духовного буття Бога, Духа Святого, Ісуса Христа і Божої Матері, обумовлюючи з ТМТ розвиток, вдосконалення і прояв особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей людини. Одна основна чакра, її основні конуси і відповідні ТМТ обумовлюють розвиток і прояв не тільки відповідних, але й усіх особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей людини з інформаційно-енергетичним впливом решти чакрових конусів чакри і ТМТ на їх розвиток і прояв. На рівні однієї основної чакри здійснюються автономні, інтегральні і тимчасові різноваріантні інтегральні інформаційно-енергетичні забезпечення розвитку, вдосконалення і прояву особливостей, властивостей і функціональних можливостей людини.

Продовження у випуску 60

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А. Л. Функціональна анатомія чакр. - Львів.: Каменяр, 2003. – 208 с. + 22 іл.
2. Васильчук А. Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини. – Львів.: „Каменяр”, 2003. – 648 с. з іл.
3. Васильчук А. Л. Розвиток чакр у переднатальному та постнатальному періодах онтогенезу людини // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. Вип. 7. - Львів, 2005, С. 18-24.
4. Васильчук А.Л. Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – Ю.М.Панишко. – Л.: Головне управління статистики Львівської області, Вип. 43-58. 2009-2010 рр.
5. Vasil'čuk Anatolij. Enioanatomie jemnohmotných těl člověka. – Skalica: Elena Mikúšová MM, 2009. – 1 144 s.: il.

П.В.ГРИЗА, М.П.КАЩУК

АЛЬБУМИН – ПРЕПАРАТ ПЛАЗМИ ДОНОРСЬКОЇ КРОВІ: ВЛАСТИВОСТІ ТА ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ

*В статті розглянуті сучасні погляди на застосування альбуміну в клінічній практиці.
Ключові слова: кров, альбумін, застосування.*

В статье рассмотрены современные взгляды на применение альбумина в клинической практике.

Ключевые слова: кровь, альбумин, применение